

ΤΑ ΚΑΤΑΠΑΝΚΤΙΚΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΤΩΜΑΤΩΝ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Η διω καιούργουι φερμσαν πάνω στον άπτινομικό, μωγγαζίζοντας σάν ταβου. 'Ο Χόλμς όμως έκανε ένα βήμα προς τα πίσω και άκούμησε τις πλάτες του στον τοίχο. Από μαζαίρια έλαμψαν μπροστά του και διω πρόσωπα, που μορφάζανε άγρια και σατανικά, πλησίασαν το δικό του. 'Ο Σέρλοκ Χόλμς σήκωσε τότε την διωτρέλλα του. 'Ενας πυροβολισμός άντήχησε και ένας άπ' τους διω καιούργους έπεσε κάτω νεκρός, με το μέτωπο τριμημένο από μιά σφαίρα. 'Αιώς βυτερα ή καραμπίνα του άστεινομικού — ή περιφρημ διωτρέλλα του δήθεν δοκτορος δέν ήταν τίποτ' άλλο παρά μιά καραμπίνα — έκτυροσκούρησε και πάμ κ' ή Μπόμτ έπεσε νεκρός στο δάτεδο.

— Πρωάδοσ, έμτορε των πτωμάτων! φώναζε τότε ή άστεινομικός στο Ρούτς, είδεμη σέ στέλνω νά βρης τους διω συντρόφους σου!

'Ο Σίμων Ρούτς σήκωσε τα χέρια του ψηλά, άρρίνοντας το μαζαίρι του νά πέση καταγής. Κατάλαβε κ' ή ίδιος πώς ήταν περιττό νά φέρη την παραμικρή άντίσταση στον άστεινομικό. Τότε ή Σέρλοκ Χόλμς, προτεινοντας πάντα την τρομερή διωτρέλλα του, τον πλησίασε και του πέρασε τις χειροπέδες.

— Και τώρα, φίλε μου, του είπε, άς μιλήσουμε λίγο σοβαρά. Σε ποιόν πούλησες το πτώμα του άνθρώπου που σούφεραν χωρίς ρούχα και το άποιο είχε κάτασπρα και περιτριμμένα χέρια;

— Είπε άνάγκη νά σου τό πώ; ρώτησε ή πτωματέμπορος με φωνή βραχνή.

— Δέν είσαι ύποχρεωμένος νά τό κάνης αυτό. 'Όστόσο, όταν σου πώ ότι σέ πρόδωσε ή ίδιος ή άνθρώπος που του πούλησες το πτώμα;...

— Με πρόδωσε! ούρλιαζε ή Σίμων. 'Α! θά μου τό πληρώση πολύ άκριβά αυτό! Ένω καλά τ' όνομά του, γιατί έστειλα έναν άνθρώπο μου νά τον παρακολουθήση, όταν μεταφέρουμε το πτώμα του Χάιυδ Πάροκ σύμφωνα με τις όδηγίες που μās έδωσε. 'Ο άνθρώπος αυτός είναι ή... Παύλος 'Εστράδ, ή τραπέζιτης του Λονδινγαίτ Χόλμς.

— Μπράβο! φώναζε ή άστεινομικός, αυτό ήθελα κ' έγώ νά μάθω. 'Η όμιολογία σου αυτή θά έλαττώση κατά ένα χρόνο την φυλάκαί σου. Πρέπει τώρα νά σου δέσω τα πόδια και νά σέ βάλω νά κινήης συντροφιά με τα πτώματά σου. 'Εχω κάτοια δουλειά έξω και δέν μπορώ βέβαια νά σ' άφησω νά κινείσαι ελεύθερα.

Κι' επειδή ή Σίμων διωτροπούσε, ή άστεινομικός τον έπάλωσε κάτω με μιά γραθιά και του έδεσε τα πόδια. 'Υστερα, άνοιξε την πόρτα, άνέβηκε ως τη μέση της σκάλας και σφύριξε τρεις φορές. 'Ενα άλλο σφύριγμα άκούστηκε και ή Χάρου Τάξον, ή βοηθός του Σέρλοκ, έσκυψε επάνω άπ' τα κάγκελλα της γεφυρας.

— Τον πάσατε τον Βαρνάβα; ρώτησε ή άστεινομικός.

— Μάλιστα, άπάντησε ή Χάρου. 'Επεσε στα χέρια του λοχαγού Μόρρις και των άνθρώπων του.

— Πολύ όραία! 'Ο άχρείος αυτός θά τα χάση από το φόβο του. 'Αν όμως όμιολογήσει στην άνάγκη δια όλα ξέρει για τον έμπορο των πτωμάτων, θά τον άφήσουν άπόρη ελεύθερο. Και τώρα, Χάρου, φώναζε τον Μόρρις με μεικούς άνδρες του νά μεταφέρουν κάποιου που έγώ έδω κάτο.

'Υστερ' από λίγο, ή λοχαγός Μόρρις γλιστρούσε στη μυστηριώδη εκείνη κατακλία, άσολουθούμενος από έξη άνδρες του. Κανείς δέν μπορούσε νά πιστέμη, ότι εκεί κάτω έμεναν άνθρώποι και ότι οι άνθρώποι αυτοί έκαναν έμπορο πτωμάτων.

— Και μόνο για την άνακαλίμη αυτή, κύριε Χόλμς, φώναζε ή Μόρρις, άξίζει νά όνομασθήτε βασιλεύς των άστεινομικών.

— Γιατί; ρώτησε γελώντας ή Χόλμς. Δέν έκανα δά και κανένα σπουδαίο πράγμα. 'Υπάρχουν στο Λονδίνο τόσες άθλιότητες και τόσα έργλίμματα, ώστε παντού μπορεί ν' άνακαλίμη κανείς μυστηρία. Και τώρα, πηγαίνετε τον φίλο μου στη φυλακή. Μου είπε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα. Πιστείστε άνάμια, ότι ή Μπένσον είναι ή δολοφόνος του Παύλου 'Εστράδ;

— 'Ο Μπένσον θ' άφείη άνάμια ελεύθερος, άποκρίθηκε ή λοχαγός

Μόρρις. Κάποιο λάθος έγινε. — Τα λάθη είναι για τους άνθρώπους και συγχωρούνται. Δέν θά σάς συμβούλευα όμως νά τον άφήσετε ελεύθερο. Πρέπει νά διευκρινιστούν προηγουμένως όμοιόμενα σκοτεινά σημεία. 'Εξ άλλου, μέχρι της στιγμής άνακαλίμης άπλως τον ένοχο. Δέν τον κρατούμε άνάμια στα χέρια μας. 'Είλα, Χάρου, πάμε. 'Εχομμε πολλή έργασία άπόρη.

Και ή άστεινομικός έσφριξε το χέρι του λοχαγού Μόρρις, του συβούλευσε και πάμ νά προσέξη τον πτωματέμπορο κ' έφυγε μαζί με τον Χάρου.

Η ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΔΡΕΣ

'Ο διευθυντής της άσφαλιστικής έταιρείας «Γκρέσμαν» βρισκότανε στο γραφείο του.

'Εξέταζε τον φάκελλο της άλληλογραφίας, όταν μπήκε μέσα ένας υπάλληλος, για νά του πη ότι κάποιος κύριος ήθελε νά του μιλήση για μιά σπουδαιότατη ύπόθεση, που άφορούσε την έταιρεία.

— Πέξ τον νά περσή, άποκρίθηκε ή διευθυντής.

Σέ λίγο μπήκε στο γραφείο ένας κοιφροντιμμένος κύριος, με ξυρισμένο πρόσωπο κ' έξυμνα λαμπερά μάτια.

— Σε τί μπορώ νά σάς φανώ χρήσιμος; τον ρώτησε ή διευθυντής της έταιρείας.

— Μου φαίνεται ότι θά σιμεί ή μάλλον τό αντίθετο, άποκρίθηκε ή ξένος. 'Ελπίζω, πράγματι, νά μπορέσω νά κάνω έγώ κάτι για σας. Σήμερα μεταξύ της 10ης και 12ης μεσημβρινής, πρέπει νά πληρώσετε τ' άσφάλιστρα μιάς άσφαλιστικής ζωής εκατό χιλιάδων λιρών. Σας προειδοτώ όμως, πώς άν σάς πάρουν τό ποσόν αυτό, θά σάς κλέψουν!

'Ο διευθυντής κύτταξε τον έποκέπητη παραξενυμένος, προσπαθώντας νά καταλάβη άπ' τό ύφος του άν του μιλούσε σοβαρά.

— Μπορείτε νά μου άποδείξετε αυτό που μου λέτε; τον ρώτησε τέλος. 'Αν τό κατορθώσετε, θά έχετε μιά καλή άμοιβή. 'Ενα 10 000 στο ποσόν των εκατό χιλιάδων λιρών.

— Δέν ήθελα, κύριε, για νά πάρω άμοιβή. 'Ονομάζομαι Σέρλοκ Χόλμς.

— 'Α! με συγχωρείτε! φώναζε ή διευθυντής της άσφαλιστικής έταιρείας, δέν ήξερα πώς είστε ή Σέρλοκ Χόλμς, ή διάσημος άστεινομικός! Καθίστε, παρακαλώ, καθίστε...

— Εύχαριστώ! είπε ή άστεινομικός. Σε μισή ώρα, τό ρολόι θά σημάνη δέκα φορές. Πρέπει λοιπόν νά ενεργήσουμε με ταχύτητα και άποφασιστικότητα. 'Α! όφείλω νά σάς είδοποιήσω, κύριε διευθυντά, ότι ή ύπόθεση αυτή είναι πολύ πιο σοβαρή άπ' ότι την φαντάζεσθε. Δέν πρόκειται νά γλυτώσουμε μονάχα τις εκατό χιλιάδες λίρες, αλλά και νά σιμώσουμε δύο άχρείους. Σας άνήγγειλαν βέβαια, ότι ή τραπέζιτης Παύλος 'Εστράδ βρέθηκε δολοφονημένος ένα βράδυ σέ μιά άκρη του Χάιυδ Πάροκ.

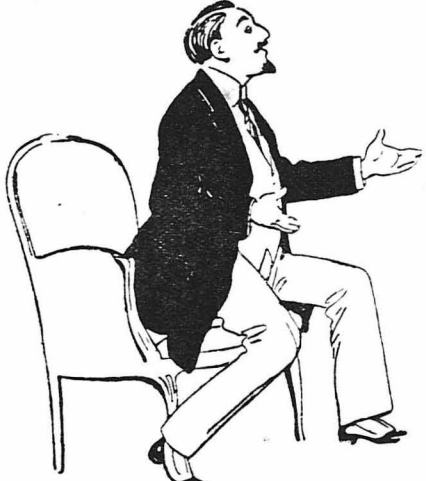
— Ναι, τό ξέρω πώς τον είδολοφόνισαν. Το ήξερα μάλιστα προτού άνάμια δημοσιευθεί ή είδησις στις έφημερίδες.

— 'Ο Παύλος 'Εστράδ δέν ήταν άσφαλισμένος σέ σας για εκατό χιλιάδες λίρες; Το ποσόν λοιπόν αυτό πρέπει νά τό πάρη τώρα ή γυναίκα του. Δέν είν' έτσι;

— 'Ακριβώς! άποκρίθηκε ή διευθυντής, χαϊδεύοντας το μουσι του. Στην αρχή, μās πέρασε άπ' το νοή ή ύπόνοια, μήπως ή 'Εστράδ αυτοκτόνησε. 'Αλλά κ' άν άνάμια είχε σιμει αυτό, πάμ είμαστε ύποχρεωμένοι νά πληρώσουμε στη χροιά του την άσφάλεια. 'Όταν μās άνήγγειλαν τον θάνατο του τραπέζιτου, μās έστειλαν κ' ένα άντιγράφου του σχετικού ποταπομικου που συντάξατε το άρμόδιο άστεινομικό τίμημα. 'Εάν λοιπόν δέν άποδειχθεί, ότι πρόκειται περι δόλου, είμαστε ύποχρεωμένοι νά πληρώσουμε. Το πτώμα άναγνωρίστηκε άπο πολλά πρόσωπα κ' έγιναν όλες ή σχετικές διατυπώσεις.

— Θά όχετε την κάλωση, κύριε διευθυντά, είτε τότε ή άστεινομικός, νά μου άφήσετε τό γραφείο σας για μισή ώρα; Είς αντίλλαγμα αυτής της ύπηρεσίας, σας έγγυώμαι πώς δέν θά πληρώσετε τις εκατό χιλιάδες λίρες. Θά κάσω έγώ στο γραφείο σας και σεις θά κάνετε τον γραμματέα μου. Νά, καθίστε έδώ άκριβώς. Θά φέρω τώρα και τον βοηθό μου, ή όποιος θά καθήση στη γραφομηχανή.

— 'Αν μου τό πρότενε κανένας άλλος, άποκρίθηκε ή διευθυντής, δέν θά ήμουν διατεθειμένος νά του κάνω τό χατήρι. Για σας όμως, κύριε Χόλμς, τό πράγμα διαφέρει. Ξέρω πώς ή πρόβλεψις σας πάντοτε πραγματοποιούνται. (Άκολουθεί)

— Καθίστε, παρακαλώ, καθίστε, φώναζε ή διευθυντής της 'Εταιρείας στον Χόλμς.